

சங்க கால மக்களின் மொழியும், வாழ்வும்

சி. முனியாண்டி அ. *, சா. சுதா அ

அ தமிழ்த்துறை, அரசு கலைக் கல்லூரி (தன்னாட்சி), கரூர்-639005, தமிழ்நாடு, இந்தியா

Language and Life of Sangam People

C. Muniyandi a, *, S. Sudha a

a Department of Tamil, Government Arts College, (Autonomous), Karur-639005, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:

tamilcuvammuniyandi@gmail.com

Received: 24-08-2022

Revised: 30-09-2022

Accepted: 07-10-2022

Published: 15-11-2022

ABSTRACT

A non-linguistic human race cannot exist anywhere on earth, animals and even birds have developed their own language in the form of sound. A human cannot be freed from language even for a single moment. The reason behind is that without language a man cannot think. Language is a natural product of human society, and language is a medium that can be used for the exchange of ideas between people. Knowledge of vernacular is also essential in today's world to communicate with people of different linguistic backgrounds who may be living in different parts of the world. It is the nature of every person born in the world to respect their mother in a high place and that is why it is natural to consider anything that enriches the life of the people as equal to the mother. Birds and animals communicate with each other through certain sounds and their emotions such as fear and desire are expressed through sounds and it varies according to different situations. So, it is not possible for birds and animals to express ideas clearly. Among the creatures living on earth, only human beings are in a position to convey feelings and ideas to others accurately. Thus, language is the basic tool for communication between the human beings.

Keywords: Society, Tamil Language, Communication, Sangam People

முன்னுரை

உலகில் பிறந்த ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு உயிரும் தன் தாயினை உயர்ந்த இடத்தில் வைத்து போற்றுவது இயல்பு அவ்வகையில் மக்களின் வாழ்வை வளமாக்கக்கூடிய எதனையும் தாய்க்குச் சமமாக என்னுவது இயல்பு அதனால்தான் தாய்மொழி, தாய்நாடு என்று மொழியினையும் நாட்டினையும் போற்றுகின்றனர். பறவைகளும் விலங்குகளும் குறிப்பிட்ட சில ஒலிகளால் கருத்துகளை தமக்குள் பரிமாறிக் கொள்கின்றனர்.

வெவ்வேறு சூழ்நிலைகளில் வெவ்வேறு விதமாய் ஒலி மூலம் அச்சம் ஆசை போன்ற உணர்ச்சிகளை வெளிப்படுகின்றன (Seenivasan, 2010). இதன் மூலம் கருத்துகளைத் தெளிவாக தெரிவிக்க இயலாது. புவியில் வாழும் உயிரினிகளில் மனிதன் மட்டுமே உணர்வையும் கருத்தையும் பிறருக்கு உணர்த்தக் கூடிய நிலையில் இருக்கின்றான் மனித இனத்திற்கு இடையே தொடர்பு உண்டாவதற்கு மொழியே அடிப்படை கருவியாக அமைந்துள்ளது.

மொழி உருவாக்கம்

இம்மொழியானது இயற்கையாக அமைந்தது அல்ல. மொழியை உருவாக்கியது மனிதனே. தொடக்கத்தில் கருத்தினை வார்த்தையாக வெளியாட்டான். பின்னர் ஒவ்வொரு வார்த்தையாக

இணைத்து சொற்றொடராக அமைத்துக் கொண்டான். இதுவே பேச்சு மொழியாக மாறியது. பேச்சு மொழியைப் போலவே எழுத்து மொழியும் மனிதனால் அமைக்கப்பட்ட ஒன்றாகும். இதனடிப்படையில் வெவ்வேறு ஒலிகளும் வெவ்வேறு வடிவங்கள் உருவாக்கினர்.

பல ஆண்டுகளாக மொழியின் தோற்றம் பற்றி பல்வேறு அறிஞர்கள் ஆய்வு செய்து இருக்கிறார்கள். அவர்களிடையே பல்வேறு கருத்துகள் நிலவுகின்றன. ஒரு மிருகத்தின் அல்லது பறவையின் ஒலிக்குறியினை உற்றறிந்து, அதனைப் போன்றே ஒலித்து, அதனை உணர்த்துவதால் அந்த ஒலிக்குறியிடுகள் மூலம் சொற்களை படைக்கப்பட்டன எனவும், மனிதனுக்கு ஏற்படும் உணர்ச்சிகளான வெறுப்பு, வியப்பு, அழுகை, மகிழ்ச்சி, முதலியவற்றின் மூலம் வெளிப்படும் ஒலியசைவுகளின் வாயிலாகச் சில சொற்கள் தோன்றின எனவும் கூறுகின்றனர் (Subramaniam, 2012).

மொழிகளின் வளர்ச்சிக்கு காரணம்

தமிழ், கிரேக்கம், இலத்தீன், வடமொழி அகியன தொன்மை வாய்ந்த மொழியாகும். மொழியின் வளர்ச்சி மாறி மாறி வருவதற்கு அதில் படைக்கப்பட்ட இலக்கணம், இலக்கியமே காரணம் ஆகும். காலத்தின் வேறுபாட்டால் எந்த ஒரு மொழியும் மாற்றத்திற்குட்படுவது இயல்பு. அது எல்லாம் மொழிகளுக்கும் பொருந்தும். மாறுபாடு இரண்டு வகையாக உள்ளன. அவை செய்யுள் வழக்கு மற்றும் உலக வழக்கு ஆகும்.

மொழிகளின் பரிணாமம்

உலகம் தோன்றிய நாள் முதல் இன்று வரை வியத்தகு படைப்புகளும் கண்டுபிடிப்புகளும் நிகழ்ந்தவண்ணம் உள்ளன. ஆயினும், கண்ணால் காணமுடியாத, நிலையான வடிவத்தைத் தரவியலாத காற்றினால் ஏற்படும் ஒசையை ஒலியாக்கி, அதற்கு வரிவடிவம் தந்து, மொழியாக நிலைபெறச் செய்த மனிதனின் செயலுக்கு இணையான படைப்போ கண்டுபிடிப்போ இந்நாள் வரை தோன்றவில்லை என்பதே உண்மை (Kovai, 2012). இன்றைய நிலையில் மொழிகள் பல உருவாகி உலகம் முழுவதும் மனித இனம் வெவ்வேறு குழுக்களாகப் பிரிந்து வாழ்ந்து வருகிறது. உலகில் உள்ள மொழிகளின் எண்ணிக்கை 2796.

நாடுகளிடையே ஏற்பட்ட மறுமலர்ச்சி பண்பாட்டு வளர்ச்சி, தேசிய உணர்ச்சி, தொழில் வளர்ச்சி, குடியேற்ற ஆதிக்க வளர்ச்சி போன்றவற்றிற்கு மொழியே அடிப்படையாக அமைந்தது.

மொழிப் பற்றினாலேயே பல சமுதாய அரசியல் ரட்சியிகளும் விழிப்புணர்வுகளும் ஏற்படுவதை அறியலாம். இலங்கையில் தமிழர்களும், பாகிஸ்தானில் இந்தி மொழியினரும், இந்தியாவில் உள்ள பஞ்சாபி மொழி பேசும் சீக்கியரும் செய்து வரும் செயல்கள் சான்றாகும். ஒரு நாட்டின் சிறுபான்மையினர் தத்தம் பண்பாட்டையும், மொழியையும் விட்டு விடாமல் கூடுதல் மாற்றத்திற்கு இடம் தராமல் பெரும்பான்மையினரோடு ஒன்றி வாழ்வதற்கும் மொழிப்பற்று முக்கிய காரணமாகும். இந்தியாவில் பல மொழிகள் பேசப்படுக்கின்றன அருங்காட்சியமாக இருப்பதற்கு, பல மொழிகள் பேசப்படுவதற்கும் அந்தந்த மொழி பேசுபவர்களின் மொழிப்பற்றே காரணமாக அமைக்கின்றன (Subramaniam, 2012).

மொழியும் மொழிக்குடும்பம்

தம் எண்ணங்களையும் கருத்துகளையும் பிறருக்கு அறிவிக்கும் கருவியாக விளங்குவது, மொழி. உலகில் பல்வேறு மொழிகள் பேசப்பட்டு வருகின்றன. அவற்றுள், தனக்கெனத் தனிச்சிறப்பும் பல மொழிகள் தோன்றி வளர அடிப்படையாகவும் உள்ள மொழி மூலமொழி. அதிலிருந்து தோன்றி வளர்ந்த மொழிகள் கிளைமொழிகள். அவற்றின் பொதுத்தன்மையின் அடிப்படையில், அவற்றை ஒரே மொழிக்குடும்பத்தில் அடக்குவர், மொழியியல் அறிஞர்.

இந்தியமொழிக் குடும்பங்கள்

இந்தியாவில் பேசப்படும் மொழிகள் அனைத்தையும், இந்தோ-ஆசிய மொழிகள், திராவிட மொழிகள், ஆஸ்திரோ-ஆசிய மொழிகள், சீன - திபெத்திய மொழிகள் என மொழியியல் அறிஞர் நான்கு மொழிக்குடும்பங்களுள் அடக்குவர். நம் நாட்டில் ஆயிரத்து முந்நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட மொழிகளும், அதன் கிளைமொழிகளும் பேசப்படுகின்றன. ஆதலால், இந்திய நாட்டை, 'மொழிகளின் காட்சிச்சாலை' (Museum of Languages) எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார் மொழியியல் பேராசிரியர் ச.அகத்தியலிங்கம் (Agathiyalingam, 1979).

மொழிகள் இணைந்த மனித வாழ்வியல்

உலக நாடுகளின் பழையையான நாகரிகங்களுள் இந்திய நாகரிகமும் ஒன்று என்பது மொகஞ்சதாரரோ - அரப்பா அகழ்வாய்வுக்குப் பிறகு நிறுவப்பட்டுள்ளது. கி.மு. 3000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே பரந்து விரிந்திருந்த இந்திய நாகரிகம் உலக நாகரிகங்கள் அனைத்துக்கும் தாயாகவும் வழிகாட்டியாகவும் விளங்கி இருக்கிறது. இவ்வாறு, இந்தியா முழுவதும் பரந்து விரிந்திருந்த அப்பழம்பெரும் நாகரிகத்தையே திராவிடநாகரிகம் என அறிஞர் கருதுகின்றனர்.

தென்திராவிட மொழிகள்: தமிழ், மலையாளம், கன்னடம், குடகு, துளு தோடா, கோத்தா, கொரகா, இருளா. நடுத்திரவிட மொழிகள்: தெலுங்கு, கோண்டி, கோயா, கூயி, கூவி, கோலாமி, பர்ஜி, கதபா, கோண்டா, நாயக்கி, பெங்கோ, முண்டா. வடதிராவிட மொழிகள்: குரூக், மால்யதோ, பிராகுய். திராவிடர் பேசிய மொழியே திராவிட மொழியாகும். திராவிடம் என்னும் திராவிடநாடு என்னும் பொருளைத் தருவது. திராவிட மொழிகள், திராவி இனம், திராவிட நாகரிகம் என்னும் சொற்றொடர்களுள் திராவிடம் என்னும் சொல் பெயரடையாக வந்துள்ளது எனக் கால்டுவெல், தமது திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணம் என்னும் நூலில் குறிப்பிட்டு உள்ளார். குமரிலபட்டர் திராவிடம் என்னும் சொல்லை முதன்முதலில் உருவாக்கினார். கால்டுவெல் அதனைப் பயன்பாட்டுக்குக் கொண்டு வந்தார்.

மொழியியல் அறிஞர், தொடக்கக் காலத்தில் தமிழையும் அதன் கிளை மொழிகளான மலையாளம், தெலுங்கு, கன்னடம் ஆகிய தென்னிந்திய மொழிகளையும், தமிழின் (Tamilian) அல்லது தமுலிக் (Tamulic) என்று வழங்கினர். அவற்றுள் தமிழ், மிகுந்த சிறப்பும் பழமையும் வாய்ந்தது. எனினும், பல திராவிட மொழிகளுள் தமிழையும் ஒன்றாகக் கொண்டனர். ஆகவே, இவ்வின மொழிகள் அனைத்தையும் இணைத்துத் திராவிட என்னும் சொல்லைத் தாம் கையாண்டதாகக் கால்டுவெல் கூறியுள்ளார்.

திராவிட மொழிகளுள் தமிழுக்குரிய இடம்

திராவிட என்னும் சொல்லே தமிழ் என்னும் சொல்லிலிருந்து உருவானது. தமிழ் திரமிள திரவிட என உருவாயிற்று எனக் கூறிகிறார். மொழியியல் அறிஞர் ஈராஸ் பாதிரியார். திராவிட மொழி என்றாலே தமிழ் மொழியையே குறிக்கும். திராவிட மொழிகளுள் மிகவும் தொன்மையான, பண்பட்ட மொழி தமிழே. இலெமூரியாக் கண்டம் கடல்கோளால் கொள்ளப்பட்ட பழந்தமிழ்க் குமரிக்கண்டம். திராவிட மொழிகளுள் மூலத் திராவிட மொழியின் வடிவத்தையும் மொழிக்கூறுகளையும் வேர்களையும் பெருமளவில் கொண்டுள்ள மொழி, தமிழே. இத்தகைய தொன்மைச் சிறப்பும் தலைமைச் சிறப்புமே தமிழை இன்று உயர்தனிச் செம்மொழியாய் உயர்ந்து நிற்கச் செய்துள்ளது.

தொன்மைச் சிறப்பு

கடல் கொண்ட குமரிக்கண்டத்தில் தமிழ் மொழி தோற்றம் பெற்றிருத்தல் வேண்டும் என ஒரு பிரிவினரும், மத்தியத்தரைக்கடல் பகுதியிலிருந்து திராவிட இனமும் அவர்தம் மொழியும் இந்தியாவுக்கு வந்திருத்தல் வேண்டும் என மற்றொரு பிரிவினரும் கருதுகின்றனர். ஆரியர் வருகைக்கு

முன்னரே தமிழ்மொழி வழங்கி வருவதாக வரலாற்றறிஞர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள். தமிழ்மொழியில் இன்று நமக்குக் கிடைத்துள்ள நூல்களுள் மிகப் பழையமான நூல் தொல்காப்பியம்.

தலைமைச் சிறப்பு

திராவிட மொழிகள் அனைத்துக்கும் மூலமான மொழியை, முன்னைத் திராவிட மொழி, மூலத் திராவிடமொழி, தொன்மைத் திராவிடமொழி எனப் பல்வேறு சொற்களால் குறிப்பர். அம்மூலமொழியே தமிழ்மொழி. ஏனைய திராவிட மொழிகள் தமிழிலிருந்து தோன்றி வளர்ந்தவை. எண்பது விழுக்காடு அளவுக்குத் திராவிட மொழிக்கூறுகளைக் கொண்டுள்ள ஒரே திராவிடமொழி, தமிழ். இத்தகு தலைமைச் சிறப்புக்குரிய மொழி, நம் தமிழ்மொழி.

செவ்வியல் சிறப்பு

தொன்மை, தனித்தன்மை, மொழிகளின் தாய், சொல்வளம், இலக்கிய இலக்கண வளம், சிந்தனைவளம், கலைவளம், பண்பாட்டுவளம் இவற்றுடன் பன்னாட்டு மொழியாக விளங்கும் தன்மையைப் பெற்ற செவ்வியல்மொழி எனப்படும். இவையே செம்மொழிக்கான கூறுகளாகவும் கருதப்படுகின்றன. மேற்கண்டவற்றை அளவுகோல்களாகக்கொண்டு நோக்கும்போது, செவ்வியல் மொழியாக ஒளிர்வது நமது தாய்மொழியாம் தமிழே.

தமிழின் சிறப்பை நிலைக்கச் செய்வதும் மேலும் வளரச் செய்வதும் தமிழராகிய நமது கடமையாகும். இதனை உணர்ந்து தமிழன் சீரிளமையைக் காக்க, என்றும் பாடுபடுவோம்.

சங்ககால வாழ்வியல்

மரபுச் செய்திகள்

பிற செய்தி மூலங்களைப் போன்ற தகுதியை மரபுச் செய்திகளுக்குத் தர முடியாது என்பது உண்மை. "மரபுச் செய்தி வரலாற்று ஆயினும் மனிதகுலத்தின் பண்டைய நினைவுகளை அகஸ்தியர், விசுவாமிதரர் என்பாரைப் பற்றிய மரபுச் செய்திகள் தமிழ்ச் சங்ககால வாழ்வியலைப் பற்றி வரைவதற்கு மிகவும் பயன்படுவன அல்ல. அர்ச்சுனன் ஒரு பாண்டிய அரசகுமாரியை மணந்ததாகக் கூறும் கட்டுக்கதை முற்றிலும் அப்புராணத் தலைவனுக்கு ஓர் அனைத்திந்திய வெற்றித் தொடர்பு

அகத்தியரால் தமிழகத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்ட வேளிர்களைப் பற்றிக் கூறப்படும் மரபுச் செய்திகளும் திராவிட தோற்றக் காலச் செய்திகளேயாம் இவ்விவரங்கள், நமக்குச் சிறிதும் பயன்படுவனவல்ல. சங்க மூலங்களில் வெளிப்படையாகக் கூறப்படும் விவரங்கள் ஒருபுறமாக, புறநானூறு, பரிபாடல், சிலப்பதிகாரம் ஆகிய நூல்களில் கிடைக்கும் சில வானசாத்திரக் குறிப்புக்களைப் பயன்படுத்தி அந்நூல்களின் காலத்தை அறுதியிடச் சில ஆராய்ச்சியாளர்கள் முயன்றுள்ளனர்.

இவ்விவரங்களை வரலாற்று நிர்ணயங்களுக்காகத் திருப்தி தரும் முறையில் ஆள முடியாது என்பது தெளிவு. ஏனெனில், எல்.டி. சாமிக்கண்ணுப் பிள்ளை, வி.ஆர். ராமச்சந்திர தீட்சிதர் போன்ற அறிஞர்கள் ஒரே விவரங்களைக் கொண்டு வெவ்வேறு முடிவுகளைத் தந்துள்ளனர்.

முன்னவர் சிலப்பதிகாரத்திற்கு கி.பி. 8-ம் நூற்றாண்டையும் பின்னவர் கி.பி. 2-ம் நூற்றாண்டையும் கூறுதல் காண்க. மூலங்கள் யாவையும் மிகப் பண்டைய செய்திகளே. அவை கிறிஸ்து ஆண்டு முதல் சில நூற்றாண்டுகளைச் சேர்ந்தவை. அவற்றையோ அவற்றில் சிலவற்றையோ மேற்கொண்டு தமிழ்ச் சங்க ஆட்சி, சமூக வாழ்வியல் ஆகியவற்றின் இயல்பை விவரிக்கச் சில முயற்சிகள் இதுகாறும் செய்யப்பட்டுள்ளன. கனகசபைப்பிள்ளை இயற்றிய '1800 ஆண்டுகளுக்கு முந்திய தமிழர்' (1904) எஸ். கிருஷ்ணசாமி. ஐயங்காருடைய 'தென்னிந்திய வரலாற்றுத் தொடக்கம்', 'தென்னிந்திய ஆட்சி நிலையங்கள்' (1931), பி.டி. சீனிவாச ஐயங்காருடைய 'தமிழர் வரலாறு' (1929), வி.ஆர். ராமச்சந்திர தீட்சிதருடைய 'தமிழ் இலக்கிய வரலாற்று ஆய்வுகள்' (1936), டி.வி.

மகாலிங்கம் இயற்றிய 'தென்னிந்திய வாழ்வியல்' (1955) மற்றும் க.அ. நீலகண்ட சாஸ்திரி இயற்றிய 'சோழர்கள்' (1955), 'தென்னிந்திய வரலாறு' (1955) என்பனவற்றின் சில அத்தியாயங்கள் - ஆகியவை இப்பொருளுக்கு உருவமும், உள்ளீடும் அளித்து முன்னோடிகளாக விளங்குகின்றன. கனகசபையின் நூல் இன்றும் பலவகையிலும் மிகப் பயனுடையதாக நிற்கின்றது பிறகு வந்த நூல்கள் இங்குமங்கும் சில விவரங்களில் அவரை ஆதரிக்கவோ மறுக்கவோ முற்பட்டுள்ளன இந்நிலையில் சங்க அரசியல் மற்றும் சமூக வாழ்வியலைப் பற்றிய பரந்த வரலாறு இதுவரையில் இயற்றப்படவில்லை.

மொழிவாழ்த்துகள்

“வைய மீன்றதொன் மக்க ஞளத்தினைக்

கையி னாலுரை கால மிரிந்திடப்

பைய நாவை யசைத்த பழந்தமிழ்

ஐயை தாடலை கொண்டு பணிகுவாம்”

இவ்வாறு இப்பாடல் ஆசிரியர் மொழியை பற்றிய கருத்துகளை கூறியுள்ளார் (Karunakaran, 2012). இப்பாடலை இயற்றியவர் பள்ளியகரம்நீ. கந்தசாமிப்புலவர் ஆவார். அவர் தஞ்சையின் புறநகர்ப் பகுதியில், தற்பொழுது 'பள்ளியக்கிரகாரம்' என்று வழங்கப்படும். பள்ளியகரம்' என்னும் ஊரில் 9-6-1898 அன்று பிறந்தார். அவர் தந்தையார் நீலமேகம்பிள்ளை தாயார் செளந்தரவல்லி அம்மையார். பள்ளி இறுதி வகுப்பு வரை பயின்ற அவர், தன்சொந்த முயற்சியாலும், பல்வேறு அறிஞர் பெருமக்கள் தொடர்பாலும் தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்களைக் கற்றுத்தேர்ந்து பெரும் புலவராக விளங்கினார். மேலும் அவர் தாமேமுயன்று ஆங்கிலம், பிரஞ்சு, இலத்தீன், வடமொழி ஆகிய மொழிகளைக் கற்று அம்மொழிகளிலும் புலமைமிக்கவராகத் திகழ்ந்தார். “பன்மொழிப் புலவராகிய” அவ்வறிஞர் “கரந்தைத்” தமிழ்ச்சங்கத்தில் பலஆண்டுகள் “அமைச்சராக விளங்கியுள்ளார்.” ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் பலநூல்களைப் படைத்துள்ளார். தமஸ்கிரே என்பார் எழுதிய ஆங்கிலக் கவிதை ஒன்றைத் தமிழில் செய்யுள் வடிவில் 'இரங்கற்பா' என்னும் தலைப்பில் மொழி பெயர்த்துள்ளார். தமிழறிஞர்களின் பெருமதிப்பிற்குரியவராய்த் திகழ்ந்த நீ.கந்தசாமிப்புலவர் அவர்கள் 18.06.1977 இல் மறைந்தார்.

“நண்ணு மிளமைப் பருவத்தி லேமுதல்

நாவை யசைத்த மொழி - எங்கள்

கண்ணைத் திறந்துல கத்தை விளக்கிக்

கருத்தோ டிசைத்த மொழி - எந்தம்

எண்ணத்தைக் கூறற்கு நா

னென்று முன்வந்

திருந்ததிருந்துமொழி - வேற்று

வண்ணப் பிறமொழி கற்க வுதவிய

வண்மைபொ ருந்தும் மொழி - அதனால்

எங்கள் தமிழன்னை வாழிய வாழிய

வென்றடி வாழ்த்துவமே”

இவ்வாறு இப்பாடல் ஆசிரியர் மொழியை பற்றிய கருத்துகளை கூறியுள்ளார் (Agathiyalingam, 1971). இம்மொழி வாழ்த்துப் பாடல் தோரமங்கலம் திரு. அ. வரதநஞ்சையப்பிள்ளை இயற்றிய 'தமிழரசிகுறவஞ்சி' என்னும் நூலிலிருந்து எடுக்கப் பெற்றதாகும். குறவஞ்சி என்பது 96 வகைச்சிற்றிலக்கியங்களுள் (பிரபந்தங்களுள்) ஒன்றாகும்.

தமிழரசி குறவஞ்சியின் பாட்டுடைத் தலைவன் சுவாமிமலையில் கோவில் கொண்டுள்ள முருகப்பெருமான் ஆவார். உலாவரும் அவரைக் கண்டு மையல் கொள்பவள் தமிழரசி என்னும் தலைவியாவாள். தமிழன்னையே பாட்டுடைத் தலைவியாக்கிக் குறவஞ்சி படைத்துள்ளார். தமிழரசி தம் தோழியருடன் பந்து முதலியன விளையாடி மகிழ்ந்திருக்கும் வேளையில் முருகப்பெருமான் உலாவருகின்றார். அவரைக் கண்டு மையல் கொண்ட தமிழரசி, திருமணத்திற்கு அவர் இசை வினைப் பெற்றுவர, தூது அனுப்பிவிட்டு வருந்தியிருக்கின்றாள். அப்பொழுது வீதியில் குறி கூறிவரும் குறவஞ்சி ஒருத்தி தமிழரசியைக் கண்டு அவள் காதல் கைகூடுமென்று குறி கூறுகின்றாள். இவ்வாறு அமைந்துள்ளது தமிழரசி குறவஞ்சி (2:5).

முடிவுரை

மக்கள் தங்களுக்கு இடையேயான கருத்து பரிமாற்றத்திற்கு பயன்படக் கூடிய சாதனமாக மொழி விளங்குகிறது. அவர்கள் தங்கள் தாய்மொழி வழியாகத் தொடர்புகொள்ளும் அதே வேளையில் உலகின் பல்வேறு பகுதிகளில் வாழ்ந்து வரக்கூடிய பல்வேறு மொழி சார்ந்த மக்களோடு தொடர்பு கொள்வதற்கு இன்றைய நிலையில் பண்மொழி அறிவும் அவசியமாகிறது. ஒரு மிருகத்தின் அல்லது பறவையின் ஒலிக்குறியினை உற்றறிந்து, அதனைப் போன்றே ஒலித்து, அதனை உணர்த்துவதால் அந்த ஒலிக்குறியிடுகள் மூலம் சொற்களை படைக்கப்பட்டன எனவும், மனிதனுக்கு ஏற்படும் உணர்ச்சிகளான வெறுப்பு, வியப்பு, அழுகை, மகிழ்ச்சி, முதலியவற்றின் மூலம் வெளிப்படும் ஒலியசைவுகளின் வாயிலாகச் சில சொற்கள் தோன்றின எனவும் கூறுகின்றனர். இவ்வாறு மொழியின் சிறப்புகளை இக்கட்டுரையில் கூறப்பட்டுள்ளது.

References

- Agathiyalingam, (1979) Mozhiyal, New Century Book House, Chennai, India.
 Karthikeya Muthaliyar, (2010) Maharal Madras, Vivekanandha Press, Chennai, India.
 Karunakaran, (2012) Mozhi Valarchi, Manivasagar Pathippagam, Chennai, India.
 Kovai, K.V.K. (2012) Mozhi Urimai Aasan, Pomkundran Pathippagam, Chennai, India.
 Seenivasan, (2010) Mozhi Oppiyalum Varalarum, Chennai, India.
 Subramanian, (2012) Sanga kaala Valviyal, New Century Book House, Chennai, India
 Varatharasan, M. (2012) Mozhin Kadhai, Paari Nilaiyam, Chennai, India.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Authors have no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author(s) 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License